

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 7C/237/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412214069
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Redenkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1412214069.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Tatianou Redenkovičovou Koprdivou, v právnej veci navrhovateľa : POHOTOVOSTĚ s.r.o., ul. Pribinova č. 25, 81109 Bratislava, IČO : 35 807 598, zastúpený : Fridrich Paľko s.r.o., ul. Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava 2, IČO : 36 864 421, proti odporcovi : Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava, o zaplatenie náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu z a m i e t a .

Súd odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie zo dňa 17.9.2012 doručeným Okresnému súdu Bratislava IV. dňa 27.9.2012 domáhal zaviazania odporcu k zaplateniu náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov s odôvodnením, že navrhovateľ je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Navrhovateľ v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úver č. 1210693) navrhol písomným podaním spísaným procedurálny postupom podľa ust. § 38 a nasl. zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu . Exekúciu oprávnený navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nezaplatením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 1210693 dlžníkom : M. M., D.. XX.XX.XXXX - úmrtie osoby povinnej dňa 27.04.2012 (sp.zn. EX 36/2005). Súdny exekútor predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Bratislava IV a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom ustanovenej dobe a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie pod č.: 5104*004024. Navrhovateľ podal podľa ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku návrh na zmenu exekútora a očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite, a teda dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote (poukázal na ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku, platného od 1.9.2005 a ust. § 44 ods. 8 cit.zákona, platného od 1.12.2006). Povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Navrhovateľ hodnotil postup exekučného súdu ako nesprávny, v rozpore so zákonom (s ust. § 44 ods. 7,8 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v

tom čase platnom) pričom dospel k záveru, že v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal. Uviedol, že poškodený sa dozvedel o okolnostiach priebehu deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody po doručení uznesenia súdu o zmene exekútora. Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom :

- na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému 70eur
 - na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40eur
 - na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50eur
 - na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné údaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15eur
- pričom celkovo vynaložil poškodený vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu sumu 175,- eur. Navrhovateľ si uplatnil súčasne náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vyslovil presvedčenie, že márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky
- neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného,
 - neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným,
 - neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko insolvenčného povinného.

K uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy navrhovateľ uviedol, že ju vníma ako spravodlivú satisfakciu, pričom na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy poukázal na neexistenciu účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu - vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u navrhovateľa pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti (t.j. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, jej majiteľov), nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, pričom vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa, jeho majiteľov a ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Do základného práva na súdnu ochranu patrí právo, aby sa vo veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, každý má právo aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy a k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna norma. Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. Potrebu náhrady nemajetkovej ujmy má základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 1770,24,-eur (výpočet uskutočnený navrhovateľom 55,32eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, pričom dobu uviedol viac ako 984 dní). Na záver poukázal na ust. § 15 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. s tým, že písomnou žiadosťou požiadal o predbežné prerokovanie na náhradu škody,

avšak do podania žaloby pozitívnu reakciu zo strany odporcu neobdržal. Žiadal aby súd medzitímnym rozsudkom v zmysle ust. § 152 ods. 2 (veta druhá) O.s.p. rozhodol o základe veci tak, že žalovaná SR - MS SR je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o., ul. Pribinova č. 25, 81109 Bratislava, IČO : 35 807 598, nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava IV., pretože tento nerozhodol o zmene súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla nesplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 1210693 dlžníkom (povinným) : M. M., D.. XX.XX.XXXX - úmrtie osoby povinnej dňa 27.04.2012 - (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo sp.zn. EX 36/2005) v zákonom stanovenej lehote, a rozsudkom rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu 175eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 1770,74,- eur. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

Odporca sa k návrhu na začatie konania vyjadril písomným podaním zo dňa 03.09.2013 doručeným súdu dňa 06.09.2013 a žiadal súd, aby návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že s poukazom na OSP zák.č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, vo veci nie sú splnené procesné podmienky konania, v žalobe nie je uvedená spisová značka súdneho konania, chýbajú dátumy podaní na súd, ktoré majú význam pre právne posúdenie veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody, pričom navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu exekučného konania a celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám (ÚS SR sp.zn. II . ÚS 211/2012, sp.zn. IV.ÚS 366/2012, sp.zn. IV. ÚS 374/2012) Odporca navrhol aplikáciu ust. § 43 ods. 1 O.s.p. Z návrhu nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, navrhovateľ namieta "nezákonné konanie" v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora a nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Čo sa týka prietahov v konaní, odporca vyslovil, že "žiadosť o informáciu o stave konania " nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k odstráneniu tvrdých prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Po vyžiadanej súčinnosti v rámci prejednávania predbežného prerokovania zo strany odporcu, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušných konaniach predsedovi súdu resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti t.j. či využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania (nález ÚS SR z 3.5.2011 č.k. III.ÚS 69/2011-25)Navrhovateľ ako sťažovateľ má konať v zmysle zásady " vigilantibus iura" (každý nech si stráži svoje právo). Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo ÚS SR. Dňa 23.4.2012 boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a návrh bol podaný na súd už dňa 27.9.2012, t.j. navrhovateľ ho nepodal po uplynutí 6- mesačnej lehoty, ale skôr (ust. § 15 ods. 1, § 16 ods. 4 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov) pričom poškodený sa práva na náhradu škodu spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie predbežných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. MS SR nepovažuje z uvedeného dôvodu podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a zák.č. 514/2003 Z.z. za predbežne prerokovaný. Podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov :

- nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup
- vznik škody
- príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou

Odporca poukázal na postup súdov podľa ust. § 44 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov s tým, že v niektorom prípade mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä ak exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť a v takom prípade súd nemohol objektívne dodržať lehotu. V takom prípade navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy podľa ust. § 3 ods. 7 v spojení s ust. § 62 a nasl. zák.č. 757/2004 Z.z. o súdech. Ak navrhovateľ nevyužil tento prostriedok, zanedbal svoju všeobecnú prevenčnú povinnosť podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka (sp.zn. I.ÚS 16/02). Vzhľadom na povahu úkonu, zákonom stanovenú lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť navrhovateľa a nevyhnutnosť vykonať pred resp súčasne s rozhodnutím iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prietahy, teda za nesprávny úradný postup (ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku). S poukazom na ust., § 9 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti

na prieťahy , žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, z rozhodnutia ESLP, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Odporca má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR). K materiálnej škode 175eur , poukázal na ust. § 17 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, s tým, že navrhovateľ neuviedol, či ide o vecné náklady, skutočnú škodu alebo o ušlý zisk. Na preukázanie vzniku škody by navrhovateľ musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Navrhovateľom žiadané paušálne sumy za všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. K nemajetkovej ujme s poukazom na ust. § 17 ods. 2, 3 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, a to s ohľadom na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, s ohľadom na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k nej došlo, s ohľadom na závažnosť následkov , ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Odporca poukázal na povahu a predmet súdnych konaní v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo navrhovateľa pri spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. Navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie. Odporca zastáva názor, že navrhovateľ nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu navrhovateľa s dobrými mravmi ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva (ust. § 5 ods. 1, § 9 ods. 4 zák.č. 514/2003 Z.z.) s tým, že bolo potrebné preukázať okrem uvedeného aj príčinnú súvislosť ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu.

Dňa 27.03.2014 súd vo veci stanovil termín pojednávania na deň 02.06.2014, pričom navrhovateľ a právny zástupca navrhovateľa predvolanie na termín pojednávania spolu s poučením mali vykázané, neúčast' na pojednávaní ospravedlnili e-mailovým podaním zo dňa 30.5.2014, doručeným súdu dňa 2.6.2014 s tým, že požiadali o zrušenie termínu pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu až do konečného ústavne konformného rozhodnutia o otázke nestrannosti a o otázke nestranného sudcu, aby v prejednávanej veci nepokračoval. Vzhľadom na podanú ústavnú sťažnosť na ÚS SR, podľa čl.127 Ústavy SR v konaní, o ktorej sa rozhoduje, o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť a v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Požiadal o prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednáváním veci. Nedostavil sa odporca, neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomným podaním zo dňa 30.5.2014, doručeným súdu dňa 30.5.2014 s tým, že poukázal na písomné vyjadrenie, namietal zmatečnosť žalobného návrhu, nesplnenie podmienok nevyhnutných pre vznik zodpovednosti štátu za škodu, nepreukázanie nesprávneho úradného postupu, nepreukázanie vzniku a výšky škody, nesplnenie podmienok pre možnosť priznania náhrady v peniazoch a napokon i neexistenciu príčinnej súvislosti. V záujme hospodárnosti konania žiadal ospravedlniť neúčast' s tým, že nežiadal o odročenie pojednávania, trval na doručenom písomnom vyjadrení. Súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že súd doručí odporcovi e-mailové podanie právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 30.5.2014 (návrh na prerušenie konania s prílohou, sťažnosť adresovaná ÚS SR), spolu s výzvou na vyjadrenie sa k tomuto emailovému podaniu.

Odporca prevzal predmetné podanie (návrh na prerušenie konania) dňa 10.06.2014 spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nemu .

Navrhovateľ oznámil podaním zo dňa 13.06.2014 súdu, že do súdneho spisu sp.zn. 11C 223/2012 založil znalecký posudok č. 1/2014 ktorý dňa 17.01.2014 vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti navrhovateľa - majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie dosahuje hodnotu minimálne 30,76,-eur a majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania o zmene súdneho exekútora dosahuje hodnotu minimálne 31,68,-eur.

Odporca sa k návrhu na prerušenie konania nevyjadril a dňa 15.10.2014 súd stanovil vo veci termín pojednávania na deň 27.11.2014. navrhovateľ opätovným e-mailovým podaním zo dňa 20.11.2014 požiadal súd podľa ust. § 119 O.s.p. o zrušenie termínu pojednávania a opakovane

navrhol konanie prerušiť. navrhovateľ, právny zástupca navrhovateľa nedostavili. Navrhovateľ má doručenie predvolania vykázané dňa 27.10.2014, právny zástupca navrhovateľa dňa 27.10.2014. Právny zástupca navrhovateľa e- mailovým podaním doručeným súdu 20.11.2014 , ktorým požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu, poukázal na ust. § 15, 16 ods. 1 O.s.p. s tým, že mu neboli doposiaľ oboznámené výsledky procesných postupov sudcu a či došlo k prideleniu veci inému sudcovi, resp. či došlo k predloženiu veci na rozhodnutie odvolacieho súdu v zmysle § 16 ods. 1 O.s.p. Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) a ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. navrhol súdu, aby konanie prerušil do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti proti porušovaniu základných práv a slobôd a pripojil kópiu sťažnosti adresovanej Ústavnému súdu SR proti porušovateľovi základného práva Krajskému súdu v Bratislave sp.zn. 8NcC/191/2012.

Podľa ust. § 119 ods. 1 O.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Podľa ust. § 119 ods. 4 (veta prvá) O.s.p. ak súd zistí, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, bez zbytočného odkladu informuje tých, ktorí boli predvolaní alebo upovedomení. S poukazom na citované ustanovenia súd zistil, že neexistuje dôvod na odročenie pojednávania, a preto na žiadosť právneho zástupcu navrhovateľa dnešný termín pojednávania nezrušil. Nedostavil sa na termín pojednávania ani odporca. Doručenie predvolania mal riadne vykázané dňa 27.10.2014, neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu 18.11.2014 s tým, že sa k návrhu písomne vyjadril, namietal zmätočnosť návrhu, nesplnenie podmienok nevyhnutných pre vznik zodpovednosti štátu za škodu, nepreukázanie nesprávneho úradného postupu, nepreukázanie vzniku a výšky škody, nesplnenie podmienok pre možnosť priznania náhrady v peniazoch a neexistenciu príčinnej súvislosti. Odporca nežiadal o odročenie pojednávania, trval na doručených písomných vyjadreniach a požiadal o doručenie zápisnice z pojednávania. Súd podľa ust. § 101 O.s.p. pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu a oboznámil doteraz vykonané dokazovanie, výsledky prípravy pojednávania (ust. § 118 O.s.p.), návrh na začatie konania zo dňa 17.9.2012, doručený súdu 27.9.2012, plnomocenstvo zo dňa 13.9.2012, pokyn zo dňa 4.10.2012, uznesenie zo dňa 8.10.2012 (súdny poplatok za vnesenie námietky zaujatosti), vyjadrenie k námietke zaujatosti, pokyn sudcu zo dňa 11.10.2012 na predloženie veci Krajskému súdu v Bratislave z dôvodu vznesenej námietky zaujatosti navrhovateľom, vyjadrenie sudcov k námietke zaujatosti, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 8NcC/191/2012 - 14 zo dňa 22.10.2012, odvolanie proti uzneseniu z 18.9.2012 , návrh odporcu na spojenie veci z 28.2.2013, vyjadrenie odporcu zo dňa 3.9.2013 s prílohami, pokyn sudcu zo dňa 29.11.2013, pokyn sudcu zo dňa 21.1.2014, pokyn sudcu zo dňa 27.3.2014 (termín pojednávania na 2.6.2014), uznesenie NS SR č.k. 1NdC/6/2011 zo dňa 15.4.2011, úradný záznam o nahliadnutí do spisu OS BA IV, sp.zn. 37Er/1799/05, Ex 36/05 zo dňa 2.6.2014, ospravedlnenie odporcu z 30.5.2014, návrh navrhovateľa na zrušenie pojednávania zo dňa 30.5.2014 s návrhom na prerušenie konania, sťažnosť adresovaná ÚS SR, zápisnica o pojednávaní zo dňa 2.6.2014, pokyn sudcu zo dňa 2.6.2014, oznámenie o založení originálu znaleckého posudku do súdneho spisu sp.zn. 11C/223/2012, pokyn sudcu z 15.10.2014, žiadosť adresovaná ÚS SR zo dňa 28.10.2014, návrh navrhovateľa na zrušenie pojednávania zo dňa 20.11.2014, doručený súdu 20.11.2014 s návrhom na prerušenie konania, sťažnosť adresovaná ÚS SR, ospravedlnenie neúčasti odporcu zo dňa 18.11.2014.

Podľa ust. § 118 ods. 1,2 O.s.p. s poukazom na výsledok prípravy pojednávania súd konštatuje, že nie je sporné vedenie konania proti osobe povinnej s poukazom na obsah spisu tunajšieho súdu sp.zn. 37Er/1799/05, Ex 36/2005. Bolo dané písomné poučenie podľa ust. § 120 O.s.p. s tým, že súd splnil svoju povinnosť a poučil účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie vo veci, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O.s.p. a uznesením súd dokazovanie vyhlásil za skončené.

Podľa ust. § 119 ods. 1 O.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Podľa ust. § 119 ods. 4 O.s.p. súd nezistil, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, a preto bez zbytočného odkladu neinformoval predvolaných o zrušení termínu pojednávania. Napriek uvedenej skutočnosti navrhovateľ, právny zástupca navrhovateľa a odporca sa na termín pojednávania nedostavili, e-mailové podanie originálom ku dňu nedoplnili.

Podľa ust. § 101 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa ust. § 101 ods. 1 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd poukazuje na nespornú skutočnosť, že navrhovateľ v obdobných skutkových veciach spravidla vždy žiada o zrušenie pojednávania práve z dôvodu podanej ústavnej sťažnosti voči rozhodnutiam odvolacích súdov, ktorými neboli vylúčení sudcovia z pojednávania veci. V predmetnej veci, ako už bolo uvedené vyššie, takúto ústavnú sťažnosť žalobcu ústavný súd odmietol, a to v čase, kedy rozhodol súd prvého stupňa resp. už v čase doručenia predvolania na pojednávanie právneho zástupcovi žalobcu. Z toho vyplýva, že dôvod na odročenie pojednávania nebol daný, keďže v čase doručenia predvolania na pojednávanie bolo právneho zástupcovi žalobcu už niekoľko dní (mesiacov) zrejmé, že jeho ústavná sťažnosť bola odmietnutá. S poukazom na citované ustanovenie súd vo veci konal v neprítomnosti účastníkov konania vec prejednal a prihliadol na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy (spis Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 37Er 1799/2005).

Súd nedoplnil dokazovanie znaleckým posudkom vypracovaným na požiadanie žalobcu, pretože ho navrhovateľ do spisu nezaložil a súd prvého stupňa bol v zmysle § 101 ods. 2 druhá veta za bodkočiarkou O.s.p. povinný prihliadnúť iba na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Pokiaľ ide o znalecký posudok, ktorý si mal navrhovateľ nechať vypracovať, tento nepripojil k podaniu (a preto má váhu iba listinného dôkazu pre toto konanie pokiaľ sa má nachádzať v inom súdnom spise) .

Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak
b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak
c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa ust. § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Dňa 02.06.2014 a následne aj dňa 20.11.2014 bolo doručené e-mailové podanie právneho zástupcu navrhovateľa do e-mailovej schránky: "Návrh na zrušenie termínu pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady neustrannosti súdu a sudcu " a navrhol súdu konanie prerušiť na čas do skončenia konania pred ÚS SR vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávaním veci. Súd konštatuje, že ku dňu rozhodnutia vo veci samej nebolo zo strany navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa v predmetnej veci podaná námietka zaujatosti (vec bola pridelená zákonnej sudkyňi Dodatkom k Rozvrhu práce na rok 2013 dňa 07.10.2013). Predmetné podanie právneho zástupcu navrhovateľa nebolo ku dňu rozhodnutia súdu doplnené originálom. Z obsahu podania vyplýva, že právny zástupca navrhovateľa, okrem iného žiadal pojednávanie stanovené na deň 25.09.2014 o 09,00 hod., č.dv. 128 z r u š i ť (ust. § 119 O.s.p.). Súčasne poukázal na konanie o vznesenej námietke zaujatosti sudcov Okresného súdu v Bratislave IV. (rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č.k. 8NcC/191/2012 zo dňa 22.10.2012 sudcovia Okresného súdu Bratislava IV neboli vylúčení z pojednávania a rozhodovania predmetnej veci). V e-mailovom podaní predniesol písomný návrh na p r e r u š e n i e konania na čas do skončenia konania pred ÚS SR o ústavnej sťažnosti predmetom ktorej je porušenie práva žalobcu

na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaniu veci (ust. § 109 O.s.p.) .

S poukazom na Rozvrh práce na rok 2013 a Dodatok k rozvrhu práce účinný odo dňa 7.10.2013, je zrejmé, že zákonnému sudcovi JUDr. Tatiane Redenkovičovej Koprdovej bola pridelená predmetná vec po jeho nástupe na výkon funkcie sudcu na Okresný súd Bratislava IV , t.j. až odo dňa 7.10.2013 v rámci celého prideleného oddelenia 7C (osoba zákonnej sudkyne nebola v námietke zaujatosti spomínaná, nakoľko v tom čase nebola sudcom prideleným na výkon funkcie Okresného súdu Bratislava IV a námietka zaujatosti voči nej k dnešnému dňu vznesená účastníkmi konania nebola). Súd poukazuje na to, že podanie možno urobiť elektronickými prostriedkami, ale nakoľko sa jedná o podanie vo veci samej, treba ho doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do 3 dní. Na podanie, ktoré nebolo v lehote doplnené sa neprihliada (ust. § 42 ods. 1 O.s.p., rozhodnutie NS SR sp.zn. 1Ndc 6/2011 zo dňa 15.4.2011).

Súd zistil, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením I. ÚS 391/2014 - 10 sťažnosti spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. spojil na spoločné konanie a sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci ÚS SR na jej prerokovanie. S poukazom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania., a návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, s obsahom zapožičaného spisu sp.zn. 37Er 1799/05 a zistil nasledovný skutkový stav :

Navrhovateľ označil v návrhu, sp.zn. 7C/237/2012, že vec sa týka spisu vo veci povinnej a sp.zn. EX 36/2005, bez bližšej špecifikácie súdneho spisu Okresného súdu Bratislava IV. V návrhu na začatie konania nie je uvedená spisová značka súdneho konania , chýbajú dátumy podaní na súd, ktoré majú význam pre právne posúdenie veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody, pričom navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz , ktorý by preukazoval existenciu exekučného konania.

Lustráciou podľa osoby povinnej, súd vyhľadal súdny spis viažuci sa na túto osobu povinnú (iný súdny spis sa nepodarilo súdu vyhľadať), pričom z obsahu vyhľadaného súdneho spisu sp.zn. 37Er 1799/2005, v právnej veci oprávneného : POHOTOVOSTĚ s.r.o., proti povinnému : M. M. (úmrtie osoby povinnej dňa 27.04.2012), bola dňa 27.06.2005 doručená súdu žiadosť súdneho exekútora N.. O. C. o udelenie poverenia / 25EX 036/2005 /. Poverením č. 5104 * 004024 zo dňa 06.07.2005 súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie uloženej povinnosti 19440,- Sk s príslušenstvom podľa ust. § 45 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov. Dňa 20.07.2009 bola doručená súdu žiadosť zo dňa 16.07.2009 o zmenu súdneho exekútora. Pokynom zo dňa 10.08.2009 súd vyzval súdneho exekútora o vyúčtovanie a exekučný spis. Dňa 19.10.2009 bolo doručené súdu vyúčtovanie trov. Uznesením č.k. 37Er 1799/2005, 25EX 036/05 - 28 zo dňa 26.03.2012 , súd rozhodol o žiadosti oprávneného na zmenu exekútora :

- žiadosť oprávneného na zmenu exekútora z a m i e t o l
- vyhlásil exekúciu za neprípustnú
- exekúciu zastavil

Na základe odvolania oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. zo dňa 19.04.2012 doručenej súdu dňa 20.04.2012 súd zo správy OR PZ zo dňa 29.05.2012 zistil úmrtie osoby povinnej dňa 27.04.2012 . Následne dňa 26.07.2012 bol doručený súdu návrh na prerušenie konania.

Majetková škoda bola navrhovateľom ustálená nasledovne :

- na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému 70eur
 - na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40eur
 - na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50eur
 - na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné údaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15eur
- spolu sumu 175eur, pričom navrhovateľ neuviedol bližšie či sa jedná o skutočnú škodu resp. či sa jedná o ušlý zisk.

Nemajetkovú ujmu navrhovateľ vo veci vyčíslil na sumu 1770,24,-eur (výpočet uskutočnil 55,32eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, pričom dobu uviedol viac ako 984 dní). Doklady preukazujúce opísaný priebeh v bližšie nešpecifikovanom exekučnom konaní a uplatnenú výšku náhrady , súdu nepredložil.

Podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom , ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spravodlivosti.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 46 ods. 4 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

Podľa ust. § 48 ods. 2 Ústavy SR , každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa ust. § 36 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

Podľa ust. § 39 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), k návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený pripojí rovnopis rozhodnutia opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti (exekučný titul). Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyznačuje na notárskej zápisnici (§ 41 ods. 2).

Podľa ust. § 44 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa ust. § 44 ods. 8 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom t.j. v čase podania žiadosti o zmenu súdneho exekútora), oprávnený môže kedykoľvek v

priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa ust. § 44 ods. 9 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom t.j. v čase podania žiadosti o zmenu súdneho exekútora), súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 3 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. § 5 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ust. § 15 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ust. § 19 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia

V danom prípade navrhovateľ namietal nesprávny úradný postup súdu (podľa lustrácie súdu) vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV. t.j. v exekučnom konaní, v ktorom ako oprávnený navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nezaplatením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.1210693 dlžníkom : M. M., D.. XX.XX.XXXX - úmrtie osoby povinnej dňa 27.04.2012 (sp.zn. EX 36/2005). S tým, že súdny exekútor predložil súdu návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Bratislava IV a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie prijal na ďalšie konanie, a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie Poverením č. 5104 * 004024 zo dňa 06.07.2005 súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie uloženej povinnosti 19440,- Sk s príslušenstvom podľa ust. § 45 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov. Dňa 20.07.2009 bola doručená súdu žiadosť zo dňa 16.07.2009 o zmenu súdneho exekútora. Pokynom zo

dňa 10.08.2009 súd vyzval súdneho exekútora o vyúčtovanie a exekučný spis. Dňa 19.10.2009 bolo doručené súdu vyúčtovanie trov.

Uznesením č.k. 37Er 1799/2005, 25EX 036/05 - 28 zo dňa 26.03.2012 , súd rozhodol o žiadosti oprávneného na zmenu exekútora a :

- žiadosť oprávneného na zmenu exekútora z a m i e t o l
- vyhlásil exekúciu za neprípustnú
- exekúciu zastavil

Na základe odvolania oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. zo dňa 19.04.2012 doručenej súdu dňa 20.04.2012 súd zo správy OR PZ zo dňa 29.05.2012 zistil úmrtie osoby povinnej dňa 27.04.2012 . Následne dňa 26.07.2012 bol doručený súdu návrh na prerušenie konania.

Súd poukazuje na skutočnosť, že vo formulárových návrhoch navrhovateľa na začatie konania nie je uvedená "spisová značka" súdneho konania, ktorého sa navrhovateľom namietaný prieťah v konaní má týkať, chýbajú dátumy podaní na súd, ktoré majú význam pre právne posúdenie veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody, pričom navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz (skutočnosť že mal údajne poveriť znalca na vyhotovenie znaleckého posudku a tento bude v budúcnosti vypracovaný, súd ako dôkaz s poukazom na ust. 120 O.s.p. nevykonal a upustil od jeho vykonania) , ktorý by preukazoval existenciu exekučného konania a celú dôkaznú povinnosť preniesol na súd, pričom súd (nakoľko bol navrhovateľ nečinný)

Až lustráciou vykonano súdom podľa osoby povinnej M. M., súd vyhľadal súdny spis viažuci sa na túto osobu povinnú (iný súdny spis sa nepodarilo súdu vyhľadať), pričom z obsahu vyhľadaného súdneho spisu nesporne vyplynulo že Poverením č. 5104 * 004024 zo dňa 06.07.2005 súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie uloženej povinnosti 19440,- Sk s príslušenstvom podľa ust. § 45 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov. Dňa 20.07.2009 bola doručená súdu žiadosť zo dňa 16.07.2009 o zmenu súdneho exekútora. Pokynom zo dňa 10.08.2009 súd vyzval súdneho exekútora o vyúčtovanie a exekučný spis. Dňa 19.10.2009 bolo doručené súdu vyúčtovanie trov. Uznesením č.k. 37Er 1799/2005, 25EX 036/05 - 28 zo dňa 26.03.2012 , súd rozhodol o žiadosti oprávneného na zmenu exekútora a :

- žiadosť oprávneného na zmenu exekútora z a m i e t o l
- vyhlásil exekúciu za neprípustnú
- exekúciu zastavil

Na základe odvolania oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. zo dňa 19.04.2012 doručenej súdu dňa 20.04.2012 súd zo správy OR PZ zo dňa 29.05.2012 zistil úmrtie osoby povinnej dňa 27.04.2012 . Následne dňa 26.07.2012 bol doručený súdu návrh na prerušenie konania.

Dňa 23.4.2012 boli odporcovi doručené prvé všeobecné žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody , pričom návrh na začatie konania bol podaný na súd dňa 27.9.2012 (ust. § 15 ods. 1, § 16 ods. 4 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov), pričom súd poukazuje na skutočnosť, že všeobecná žiadosť o predbežné prerokovanie bola doručená MS SR, ktoré oprávnene namietalo, že navrhovateľ neposkytol súčinnosť, nepreukázal konkrétne skutočnosti a zmaril možnosť vec predbežne prerokovať.

S poukazom na opísaný postup súdu v predmetnom exekučnom konaní sp.zn. 37Er 1589/06 , podľa ust. § 44 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov súd návrhu oprávneného na zmenu nevyhovel a Uznesením č.k. 37Er 1589/06 - 26 zo dňa 28.03.2012 súd rozhodol o žiadosti oprávneného na zmenu exekútora a :

- žiadosť oprávneného na zmenu exekútora z a m i e t o l
- vyhlásil exekúciu za neprípustnú
- exekúciu zastavil

Z prehľadu opísaných úkonov je nesporné, že exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, s ohľadom na procesnú situáciu vzniknutú v predmetnom exekučnom konaní (závady v doručení, ustanovenie opatrovníka osobe povinnej, doručenie exekučného spisu súdnym exekútorom a podobne).

Ale aj s ohľadom na túto skutočnosť, súd konštatuje, že toto plynutie času nie je preukázaním nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v existencii prieťahov a ak aj k prieťahom v označenom konaní došlo, nemusí sa vždy jednať o porušenie práva na primeranú dĺžku konania, ak konanie ako celok zodpovedá dobou svojho trvania času, v ktorom je možné ukončenie trvania konania spravidla očakávať (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR). Navrhovateľ počas súdneho konania nepredložil súdu dôkaz o tom, že by využil účinný prostriedok nápravy podľa ust. § 3 ods. 7 v spojení s ust. § 62 a nasl. zák.č. 757/2007 Z.z. o súdoch v platnom znení a nezanedbať svoju všeobecnú prevenčnú povinnosť podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka (sp.zn. I.ÚS 16/02).

Vzhľadom na povahu navrhovateľom opísaného úkonu t.j. návrhu na zmenu súdneho exekútora, ako aj Exekučným poriadkom stanovenú lehotu, v ktorej mal exekučný súd rozhodnúť, preukázaná nečinnosť navrhovateľa a nevyhnutnosť súdu vo veci vykonať pred ako aj súčasne s rozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora aj iné procesné úkony, súd nepovažuje nerozhodnutie o predmetnom návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom za zbytočné prieťahy, t.j. za nesprávny úradný postup. Súd má za to, že ak by aj k prieťahom v konaní došlo, nemusí sa vždy jednať o porušenie práva na primeranú dĺžku konania, ak konanie ako celok zodpovedá dobou svojho trvania času, v ktorom je možné ukončenie trvania konania spravidla očakávať (rozsudok NS ČR zo dňa 23.3.2011 sp.zn. 30Cdo 1613/2009 (C 9548)). Zákon č.514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, zavádza zodpovednosť za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci a súd v danom prípade skúmal, či sú splnené predpoklady zodpovednosti štátu za vznik navrhovateľom označenej majetkovej resp. nemajetkovej škody, pretože štát zodpovedá iba za podmienok stanovených týmto zákonom. Ide o objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ale je založená za súčasného splnenia podmienok:

1. nezákonné rozhodnutie či nesprávny úradný postup,
2. vznik škody či nemajetkovej ujmy,
3. príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia či nesprávnym úradným postupom a vznikom škody či nemajetkovej ujmy. Verejnou mocou sa rozumie moc, ktorá rozhoduje autoritatívne o právach a povinnostiach subjektov či už priamo alebo sprostredkované.

Nakoľko navrhovateľ nepredložil listinné dôkazy (t.j. neuniesol dôkazné bremeno), súd nemohol vychádzať ani z výsledkov vybavenia súdom predpokladanej sťažnosti navrhovateľa na prieťahy v predmetnom exekučnom konaní, ani zo žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, ani z iného z právoplatného rozhodnutia vydaného či už v disciplinárnom konaní, alebo z rozhodnutia, ktorým by bolo rozhodnuté, že by bolo v danom prípade porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Dôkazmi navrhovateľ nepreukázal vznik ani materiálnej škody pri každej ním v návrhu označenej individuálnej pohľadávke (ust. § 17 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov), navrhovateľ uviedol paušálne sumy za všeobecne uvedené činnosti. S poukazom na uvedené súd mal za to, že navrhovateľ v konaní nepreukázal vznik ani výšku majetkovej škody. Paušálne vyčíslenie nákladov na správu a udržateľnosť pohľadávky (na ktoré poukazuje v návrhu na začatie konania) bez ďalšieho dôkazom o vzniku a výške škody nie je a ani ich vynaloženie v konkrétne v tomto prípade rovnako nepreukázal, čím neuniesol dôkazné bremeno v konaní. Ak navrhovateľ tvrdí, že mu škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu tým, že tento v rozpore s platnou právnou úpravou zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia, odvolací súd poukazuje na to, že v tejto súvislosti by išlo o nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nie nesprávnym úradným postupom (s poukazom na konštantnú judikatúru, podľa ktorej v prípadoch, ak postup orgánu verejnej moci (vrátane súdu) smerujúci k vydaniu rozhodnutia bol nesprávny, avšak zároveň bol zavŕšený vydaním samotného rozhodnutia (v danom prípade rozhodnutia o zamietnutí

poverenia), platí, že sa možno domáhať náhrady škody len z titulu nezákonného rozhodnutia, pretože takéto nezákonné rozhodnutie v sebe subsumuje aj nesprávny úradný postup). Navrhovateľovi nemohol vzniknúť nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím z dôvodu, že predpokladom vzniku tohto nároku je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť príslušným orgánom (§ 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.). Uznesenie exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť o vydanie poverenia, však nebolo zrušené odvolacím súdom pre nezákonnosť. Vzhľadom na to predmetné uznesenie nemožno považovať za nezákonné rozhodnutie v zmysle § 5 a § 6 zák. č. 514/2003 Z.z. (t.j. nedošlo k zrušeniu právoplatného rozhodnutia príslušným orgánom pre nezákonnosť).

Čo sa týka uplatnenej nemajetkovej ujmy navrhovateľ ako osoba poškodená nepredložil dôkazy o jeho doterajšej práci ako spoločnosti, o prostredí, v ktorom pracoval a o komunikácii s osobou povinnou v predchádzajúcom období, ani dôkazy o závažnosti ním označenej ujmy, a závažnosti následkov, ktoré mu mali vzniknúť v súvislosti k postupom súdu v exekučnom konaní.

Navrhovateľ nespĺnil zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, predpokladané podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu t.j. nepredložil súdu dôkazy, či už nezákonné rozhodnutie resp. dôkazy o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu, nepreukázal vznik ním opísanej škody, a nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Nakoľko navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a svoje tvrdenia nepodložil žiadnymi dôkazmi, t.j. ako už súd v odôvodnení rozsudku uviedol, nepreukázal vznik škody (nepreukázal, nešpecifikoval či sa jedná o skutočnú škodu alebo o ušlý zisk), nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy (t.j. že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom), nepreukázal ani príčinnú súvislosť (pri nepreukázaní existencie škody a nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, absentuje aj príčinná súvislosť), ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, pričom bol preukázaný pasívny prístup navrhovateľa k veci nielen v exekučnom konaní, ale aj v súdnom konaní sp.zn.7C 237/2012, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol (povinnosť štátu k náhrade škody spôsobenej výkonom verejnej moci nevyplýva automaticky, ale je daná iba pri splnení podmienok zodpovednosti stanovených predmetným zákonom).

Na záver súd dopĺňa, že pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu v peniazoch, nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy nemôže byť nárokom v zmysle § 17 ods. 2, 3 zák. č. 514/2003 Z.z., pretože takýto nárok môže vzniknúť iba fyzickej osobe (tento záver možno vyvodiť z ust. § 17 ods. 3 písm. a/ až d/ zák. č. 514/2003 Z.z.) V prípade právnickej osoby totiž nemožno hodnotiť jej doterajší život a prostredie, v ktorom žije, resp. jej súkromný život a spoločenské uplatnenie. V tejto časti preto zrejme ide o nárok na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby v zmysle § 19b ods. 3 Obč. zák. V opísanom konaní nebolo preukázané, že by nesprávnym úradným postupom odporcu došlo k neoprávnenému zásahu do dobrej povesti navrhovateľa (a ani samotný navrhovateľ v konaní ani netvrdil, že by v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu došlo k neoprávnenému zásahu do jeho dobrej povesti) a takýto zásah je už pojmovo vylúčený, keďže vyššie popísaná nečinnosť exekučného súdu predsa nemôže mať vplyv na povesť navrhovateľa. Navrhovateľ nepreukázal, že by mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v predmetnom exekučnom konaní vznikla nemajetková ujma (t.j. za predpokladu, že by zák. č. 514/2003 Z.z. umožňoval priznať náhradu nemajetkovej ujmy aj právnickej osobe).

S poukazom na uvedené súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania ako aj návrh vo veci samej v celom rozsahu zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V písomnom vyjadrení zo dňa 03.09.2013 k návrhu na začatie konania odporca výslovne uviedol, že si neuplatňuje nárok na náhradu trov konania. S poukazom na citované ustanovenie súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ich náhradu nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.